

در جلسه هفتگی هیأت شهدای گمنام، در آستانه ماه رجب

پناهیان: شرایط امروز ما دارد شبیه جنگ خنّین می‌شود/ مسلمان‌ها در خنّین به تعدادشان مغرور شدند و به خدا توکل نکردند/ چرا مضطرانه دعا نمی‌کنیم؟!

خنّین تنها نبردی بود که مسلمان‌ها تعدادشان از غیر مسلمان‌ها بیشتر بود ولی با این حال، در ابتدا شکست خوردند، چون به تعدادشان مغرور شدند و به خدا توکل نکردند.

حجت الاسلام علی‌رضا پناهیان در سلسله مباحث هفتگی خود که شهبای جمعه در هیأت شهدای گمنام ارائه می‌شود، به مناسبت آغاز ماه رجب و حوادث منطقه سخنرانی کرد. بخش‌هایی از این سخنرانی را در ادامه می‌خوانید:

سؤال مبارز یمنی از میزبان ایرانی

- اخیراً یکی از چهره‌های شاخص نیروهای مقاومت یمن در کشورمان حضور پیدا کرده بود و یکی از سؤالاتی که جوانان(خصوصاً جوانان انقلابی و مذهبی) در نشست‌های مختلف از وی پرسیده بودند در خصوص موشک‌های یمن و توان موشکی این کشور بود. وقتی جوانان ما این سؤال را می‌پرسیدند، ایشان معمولاً در پاسخ به آنها می‌گفت: «مگر خود شما(ایرانی‌ها) زمانی که انقلاب کردید موشک داشتید؟! شما حتی در جنگ تحمیلی هم موشک نداشتید! ما توکلمان به خداست و خدا ما را کمک می‌کند.»
- وقتی این سؤال به دفعات متعدد از ایشان پرسیده شده بود، وی از فردی که به نوعی میزبان ایشان در ایران - هم بود، پرسیده بود چرا جوانان شما این قدر درباره موشک(توان موشکی) از ما سؤال می‌پرسند؟! ما کارهای خودمان را با کمک خدا پیش خواهیم برد. جالب اینجاست که وقتی آن فرد میزبان، موضوع را برای ما نقل می‌کرد، دوستانی که در جلسه حاضر بودند، از او پرسیدند: «حالا واقعاً آنها موشک دارند یا نه؟!»

گاهی ما مذهبی‌ها در مقام عمل، غیرمعنوی و سکولار عمل می‌کنیم/ در این ۳ ماه باید تغییرات محسوسی در خودمان ایجاد کنیم

- بسیاری از اوقات، ما مذهبی‌ها در مقام عمل، به نوعی غیرمعنوی عمل می‌کنیم و برخی اوقات سکولار می‌شویم. ما به نوعی خدا را فراموش می‌کنیم و خدا را در عرض وسائل دیگر در نظر می‌گیریم. ما واقعاً باید باور کنیم که داشتن یا نداشتن موشک فرقی ندارد؛ واقعاً فرقی ندارد. خیلی عمیق‌تر از اینها باید خدا را باور کنیم؛ اگر این گونه بودیم خیلی زودتر از اینها فرج حاصل می‌شد.
- چند روزی است که ماه رجب آغاز شده و ماه شعبان و ماه مبارک رمضان هم در پیش است. ما در این ۳ ماه نیز همانند ماه محرم باید سبک زندگی خودمان را عوض کنیم. باید در این ۳ ماه تغییرات محسوسی را در خود ایجاد کنیم؛ مخصوصاً در زمانه‌ای که در آن به سر می‌بریم باید با اضطراب دعا کنیم و به در خانه خدا برویم.

ارزش اضطراب «معرفتی»، بالاتر از اضطراب «موقعیتی» است/ خدا از ما انتظار دعای مضطرانه دارد

- ما اگر در شرایطی که هیچ اضطراب یا هیچ اوضاع فیزیکی هولناکی متوجه ما نباشد به در خانه خدا برویم و با اضطراب دعا کنیم، هزاران قدم جلو می‌افتیم؛ چون اضطراب را با معرفت در خودمان ایجاد کرده‌ایم و این اضطراب از روی جبر شرایط بیرونی نبوده است.

- معلوم نیست دعای کسانی که زیر بمباران‌های دشمن هستند و یا در معرض سر بریده شدن هستند، به اندازه دعای شما مستجاب شود. شما که در آرامش و امنیت به سر می‌برید، شما که روزها زیر سایه و شب‌ها کنار خانواده خود هستید، اگر بتوانید مضطرانه دعا کنید، این اضطراب شما یک اضطراب معرفتی است؛ یک اضطراب موقعیتی نیست. اگر شما بتوانید مضطرانه دعا کنید خیلی کار جلو می‌رود؛ شما که نه سر اطرافیان‌تان را دارند از بدن جدا می‌کنند، نه بمبی بر سرتان می‌ریزند؛ با این حال رفته‌اید در خانه خدا و ناله می‌زنید. این یعنی سطح معرفت و معنویت خیلی بالا رفته است. خداوند با چه زبانی باید به ما بفهماند که از ما چنین انتظاری دارد؟ چرا مضطرانه دعا نمی‌کنیم؟!

- البته بنده می‌دانم کسانی که در میدان نبرد هستند چه اجری دارند و این همه کشته و زخمی دادن در راه خدا چه معنایی دارد. انسان گاهی اوقات وقتی این کشته‌ها و مجروح‌ها را می‌بیند آرزوی شهادت می‌کند. معلوم است که اینها از ما جلوتر هستند و از نظر معنوی، نورانی‌تر هستند و ما در پرتو نور آنها داریم زندگی می‌کنیم، ولی معلوم نیست دعای شما بیشتر از دعای آنها مستجاب نشود.

دعای مضطرانه در شرایط غیر اضطراب بسیار ارزشمند است/ باید اعتکاف امسال را شدیداً تحت تأثیر فضای دعا قرار دهیم

- دعای مضطرانه در شرایط غیر اضطراب یک اتفاق ویژه است. باید اعتکاف امسال را شدیداً تحت تأثیر فضای دعا قرار بدهیم؛ هیچ کس هم از دعا خسته نمی‌شود. شما محرم ده شب سینه‌زنی می‌کنید اصلاً خسته نمی‌شوید، چون توقع و آمادگی‌اش را دارید، در ماه مبارک رمضان روزه می‌گیرید و آنچنان هم گرسنه نمی‌شوید چون بنایش را دارید. در شب‌های ماه رجب و شعبان هم اگر هر شب برنامه دعا و مناجات برای خودتان بگذارید تا برای ماه مبارک رمضان آمادگی داشته باشید، باز هم از این دعا کردن‌ها خسته نخواهید شد.

باور کنیم که دعا کارساز است؛ نه موشک

- بیایید فضا را عوض کنیم و باور کنیم که دعا کارساز است؛ نه موشک. باور کنیم کاری که با دعا می‌شود کرد با لشگر و نیروهای رزمنده نمی‌شود انجام داد. خصوصاً اینکه یک خبر مهمی که وجود دارد این است که شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان امسال، بنا بر تقویم رسمی، شب جمعه است.
- بسیاری از علائم دارند به ما می‌گویند که مقداری حواسمان را جمع کنیم. واقعاً یک شب بنشینیم برنامه‌ریزی کنیم که «اگر ظهور نزدیک است، من دارم چکار می‌کنم؟» واقعاً اگر امسال یا سال آینده بخواهد اتفاقی رخ دهد ما چکاره‌ایم؟ یک‌بار بنشینیم فکر کنیم و آمادگی‌مان را برای ظهور بررسی کنیم. برای این آمادگی نیز هیچ راهی جز دعا نداریم. از هم اکنون خودمان را آماده کنیم برای شب بیست و سوم ماه رضائی که بناست منادی در آسمان ندا سر دهد و ما را برای ظهور آماده کند.

هرچه جلوتر می‌رویم، انکار نزدیک بودن ظهور سخت‌تر می‌شود/ دلایل ظهور دارند ما را محاصره می‌کنند

- ظهور فرآیندی مرحله‌ای و تدریجی است و همه این مقدمات یک‌شبه اتفاق نمی‌افتد. هر چه جلوتر می‌رویم، انکار نزدیک بودن ظهور سخت‌تر از گذشته می‌شود. دلایل ظهور دارند ما را محاصره می‌کنند. علائم دارند خودشان را نشان می‌دهند، علائم بسیار آشکار هستند. اشارات و تصریحات روایات فراوانی در این باره وجود دارد. اگر این همه آمادگی که در منطقه بوجود آمده دلیل بر نزدیکی ظهور نیست، حداقل باید در روایات ذکر می‌شد که یک‌بار همه علائم ظهور تا حدی خودشان را نشان می‌دهند ولی ظهور

رخ نخواهد داد؛ کما اینکه دربارهٔ سفیانی برخی روایات به سفیانی اول و سفیانی دوم اشاره شده. لذا اگر یک جریان سفاکی در منطقه ظهور کند و خونریزی کند مردم می‌گویند آیا این همان سفیانی است، بعد به روایات مراجعه می‌کنیم. البته بنده نمی‌گویم سفیانی اولی که در روایات آمده، قبلاً به چه چیزی تطبیق داده شده و حالا خیلی‌ها منتظر سفیانی دوم هستند. شاید این گونه باشد، بنده در حد احتمال بیان می‌کنم ولی این احتمال‌ها احتمال‌هایی نیستند که به سادگی بتوان از کنارشان عبور کرد.

شرایط امروز ما دارد شبیه جنگ حنین می‌شود / مسلمان‌ها در حنین به تعدادشان مغرور شدند و به خدا توکل نکردند

• شما قدرت کنونی اسلام در منطقه را ببینید! بنده تصور می‌کنم که ما الان در شرایطی شبیه بدر، احد و یا خندق نیستیم؛ موقعیت امروز ما دارد شبیه جنگ «حُنین» می‌شود. در جنگ بدر، مؤمنین در اقلیت بودند و هیچ کس باور نمی‌کرد که پیروز شوند. در احد مؤمنین در خانهٔ خودشان به استقبال دشمن رفتند، گروهی از مؤمنین ضعف نشان دادند و شکست خوردند. اما واقعاً الان هیچ گروهی از مؤمنین و مجاهدین که ضعف نشان بدهند را سراغ نداریم، هیچ یک از ملت‌های مؤمن منطقه سنگر را خالی نکرده‌اند، هیچ کدام عقب ننشسته‌اند. دوران، دوران خیانت‌های شبیه احد نیست، دوران غنیمت جمع کردن نیست، دوران جنگ خندق نیست که محاصره آن قدر سنگین باشد که ما مجبور باشیم اطراف خودمان خندق ایجاد کنیم.

• حُنین تنها نبردی بود که مسلمان‌ها تعدادشان از غیر مسلمان‌ها بیشتر بود ولی با این حال، در ابتدا شکست خوردند، چون به تعدادشان مغرور شدند و به خدا توکل نکردند. (لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَ يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئاً وَ ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَابَتْكُمْ مُدْبِرِينَ؛ توبه/۲۵)

الان که تعداد جبههٔ حق بیشتر است، مبدا به خدا توکل نکنیم و شکست بخوریم! / الان نیاز به دعا داریم

• آیا شما باور ندارید که ما الان تعدادمان بیشتر است؟ شاید همان ذهنیتی که برای مسلمانان حاضر در جنگ حنین ایجاد شده بود، امروز برای ما دارد به‌وجود می‌آید که «حالا که تعداد ما بیشتر است چرا برویم گریه کنیم و مضطربانه ناله سر دهیم؟!» باور کنیم که تعداد ما الان بیشتر است و هیچ زمانی به این اندازه نبوده‌ایم. مردمان یمن را نگاه کنید که تعدادشان چقدر از متجاوزان بیشتر است. شرایط یمن با جنگ ۳۳ روزهٔ لبنان خیلی متفاوت است. در یمن امکان کمک‌رسانی هم خیلی از غزه بهتر است. من نمی‌دانم چرا جبههٔ حق، روز به روز دارد جلو می‌رود؟!

• خُب حالا که ما تعدادمان بیشتر است یعنی جبههٔ حق تعدادش بیشتر است، مبدا مانند جنگ حنین بشود که مسلمین به خدا توکل نکردند و شکست خوردند! ما الان در آن شرایط هستیم و نیاز به دعا داریم.

بباید با دعا، اسلام را یاری کنیم

• بباید با دعا اسلام را یاری کنیم. شاید در یکی از جلسات دعا، دل‌مان آنچنان به سوز و گداز در بیاید که خدا ما را لایق قرار بدهد و از ما هم کمک بگیرد.

• در آخرالزمان از یک جهت، سخت‌گیری بیشتر می‌شود و از یک جهت دیگر، سهل‌گیری بیشتر می‌شود؛ کسانی که فکرش را نمی‌کنید، می‌روند به خط مقدم و کسانی که از آنها توقع دارید جا می‌مانند. من نمی‌دانم این امر چگونه رقم می‌خورد، ولی بروید در خانه خدا و دعا و تضرع کنید....